Χοιρόβακχοι.

«Οι δε βάρβαροι (οι σταυροφόροι δηλονότι), (οι | Ιωαν. Κιννάμου
Αλαμανοί δηλαδή μαχόμενοι) επειδή ες τας εν Χοιρο- | Ιστορ. Β 11.
βάκχοις αφίκοντο πεδιάδας (πεδιάς γαρ ένταυ- | Σελ. 73.
θα ο χώρος και πόαν δαψιλή μάλιστα ες τας
ίππων παρέχεται νομάς), ενταύθα ηυλίσαντο. ένθα
τι δυστύχημα λόγου κρείσσον αυτοίς ξυνενεχθήναι λέ-
γεται, εξ ουρανού άνωθεν φορά [illegible] κεχάσεται επιπεσούσα
το στρατόν αυτοίς, ώστε ερριμμένους [illegible] και στρα-
λή τη ες τας [illegible] αυτούς και ποταμούς
κάτω ανθρώπους [illegible] άμ-
πελον εξαίσιον καταρραγέντας αθρόον σε τον
χώρον εκείνον παραρρέοντας ποταμοί, ων ο
μεν Μέλας, άτερος δε Αθύρας προς των
εγχωρίων ωνόμασται, πολλώ τω ρεύματι μάλλον
ανοιδήσαντες μέτρου επ' ολίγου δε τη πεδιάδι ωρε-
χυθέντες σχεδόν τι μέρος του Αλαμανών στρατεύ-
ματος αυτοίς ίπποις και όπλοις και αυταίς σκηναίς
ταις σκηναίς επί θάλασσαν δε από γης εξέωσ-
σαν φέροντες.»
αυτόθι εν σημειώσεις Caroli du Fresne σελ. 327
Χοιροβάκχων) Ut adjacentes Choerobaccorum

Χοιρόβαυχοι ;

oppide campi explicandae aciei, et locandis castris idonei fuerint, dixi ad Annam l. 8. p. 221. Otho Frising: vallem quandam juxta oppidulum Cherevach dictum, campi viridate laetam, amniculi cujusdam medio decursu conspicuam attigimus, cujus loci amoenitate capti omnes, illo tentoria figere, et ibi pausare constituimus, et mox: fateor, toto expeditionis tempore nunquam laetiora habuimus tabernacula, nunquam quantum ad sensus judicium majorem ambitum occupaverant tentoria.

ὄμβρος γὰρ ἐξαίσιος) Subitam hanc imbrium vim, quae universum paene pessumdedit exercitum, graphice verbis hisce, praeter Nicetam et Cinnamum, describit idem Otho Frisingensis: et ecce circa vigiliam matutinam nubecula quaedam parva exorta imbrem mitem produxit, quem subito tantus pluviarum ventorumque impetuosus turbo subsecutus est, ut concussis et solutis, seu ad terram deiectis tabernaculis, gravissime qui post matutinorum laudes lectis

Χοιρόβακχοι.

nos receperamus, exciteret. clamor totum vi-
cinum replens aërem attollitur. amniculus eti-
am, an ex reflexione proxime maris, imbrium-
ve multitudine, an ex cataractis ruptis in cae-
lo, ex supernae majestatis ultione tantum
intumuerat, ex tumoreque praeter morem in-
undaverat, ut totum cooperiret exercitum.
quid ageremus? divinam ad animadversio-
nem potius, quam naturalem inundationem es-
se considerantes, amplius attoniti fuimus/ ad
equorum tamen robur convolamus, unusquis-
que, prout poterat, amnem transire gestiens. vi-
deres alios natantes, alios equis adhaerentes,
alios ut periculum effugerent per funes mise-
rabiliter trahi, alios in flumen inordinate ru-
entes, ex eo quod aliis impraemeditate impli-
carentur demergi etc. eamdem imbrium vim
attigere etiam Odo de Diogilo l. 3. Helmo-
dus I 1 c. 61. et auctor Chronici Reichersper-
gensis.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ